

LUKÁŠ HOŠEK

Programátor LUKÁŠ HOŠEK (24) z Rokytna u Pardubic stojí v čele klubu, který sdružuje majitele automobilů ŠKODA-FELICIA. S chutí se rozpovídal o tom, jak klub, který založil, vlastně vstoupil do života:

Jak Váš klub vznikl?

V roce 2003 jsem si koupil automobil Škoda-Felicia – tedy nikoli typ, který se vyráběl v šedesátých letech minulého století pod stejným názvem a dnes patří k technicky zajímavým veteránům, ale typ, který vystřídal předcházející FAVORIT.

Protože se jako programátor pohybuji v internetovém prostředí, zajímalo mě, co se lze kde o tomto typu vozu dozvědět. Zjistil jsem, že mladoboleslavská továrna Škoda právě v onom roce 2003 smazala celé své webové stránky, tj. informace o modelech Felicii, zřejmě už tento typ přestala vyrábět. Řekl jsem si, že by bylo dobré mít organizaci, která by zájemcům, resp. majitelům těchto vozů poskytovala potřebné základní informace.

Jak jste potenciální členy klubu, resp. zájemce o členství sháněl?

Jednoduše, jak je to dnes běžné: zaregistroval jsem se do vyhledávače a postupem času jsem touto cestou klíčová slova „dopravit“ k nim. Ve vyhledávací Seznamu je obsáhlý adresář: připojil jsem se k němu a přidal jsem tam své stránky. Kdo chtěl, ten si mě našel. Nebylo to tak, že bych někde umisťoval jakýsi „reklamní slogan“. Tedy: žádná reklamní kampaň, žádná propagace. Časem se ukázalo, že to funguje jako výměna odkazu, kdy ostat-

ní kluby nabídnou mně, nebo naopak já jim nabídnu, že si vyměníme odkazy. Je to tak říkajíc reklama zdarma.

Kolik zájemců jste touto cestou v prvním roce získal?

Tehdy to ještě byly desítky. Dnes, po třech letech, je nás více než dva tisíce.

Co je hlavní náplní činnosti klubu?

Informovat členy i další zájemce o autu, radit jim a pomáhat. Nemáme v úmyslu zprostředkovávat například výměnu dílů, to zustalo jen jakýmsi vedlejším produktem činnosti v těch případech, kdy dva zájemci se mezi sebou domluví. Zatím se součástky na Felicii továrně vyrábějí, takže není problém je sehnat. Jednou z důležitých činností klubu je pořádání srazu, v jejichž průběhu se poznáváme: protože jsme internetový klub, neznáme se předem osobně. Jde tedy o jisté „zlidštní“ vzájemné komunikace. Někdy se pak dokonce zjistí, že dva účastníci srazu jsou de facto sousedy a nevěděli o tom... Byl jsem v Mladé Boleslavi s kamarádem, který z ničehož nic pravil: Hele, tohle auto já znám!, a ukázalo se, že jde o člena klubu! Máme vlastní samolepku, kterou označujeme svá auta (není to ovšem povinné; samolepku viz obrázek). To je naše poznávací značka: jezdím po městě, potkám Felicii, navíc označenou naší samolepkou – a hned vím, odkud je její majitel...

Z čeho financujete činnost klubu?

Z ničeho. Nemáme potřebu; díky iniciativě několika našich členů, konkrétně Lukáše Hoška, Jiřího Junka, Petra Špirka, Tomáše Kašpara a Honzy Kavalce jsme od června 2005 registrovanou neziskovou organizací, abychom mohli jednat o zajištění srazů atd. s úřady a kompetentními činiteli. Registraci provádí ministerstvo vnitra České republiky po předložení stanov klubu; máme rovněž IČO, které používáme při jednání s úřady o zajištění místa pro sraz apod. Na ustavení oficiálního klubu jsme se dohodli už před rokem 2005 s několika dalšími členy. Zvolili jsme orgán na způsob jakého-

si pětičlenného představenstva, které teď rozhoduje o budoucnosti klubu, o konání srazu atd. Na rozdíl od kolegů z Octavia klubu nebo Fabia klubu jsme jediní, kteří jsou oficiálně registrováni.

Místa srazů vybíráme pečlivě: první sraz jsem volil na hezkém, přitažlivém místě, aby to zájemci lehcě našli. Je známo, že Hradecko a Pardubicko leží v rovinaté, „placaté“ krajině. Mezi oběma městy je Kunětická hora, tedy místo, o kterém jsem mohl předpokládat, že ho všichni bez problémů snadno najdou. (Ale ukázalo se, že takový předpoklad je mylný.) Počítal jsem i s tím, že členové rodin vystoupí při tomto „rodinném výletu“ ke hradu na Kunětické hoře, zatímco my ostatní budeme dole na parkovišti. Další sraz byl rovněž na tomto místě. Třetí sraz byl už na rozdíl od předcházejících dvou na místě, které je možné ohraničit třeba páskou – i když jsme této možnosti zatím nevyužili. Když jsem si jel týden před termínem srazu obhlédnout určené místo, zjistil jsem, že na „Kuňce“ se koná jiné setkání staročeských rytířů, takže tam je obsazeno. Proto jsem zvolil odstavné parkoviště „U lízátek“ v Hradci Králové (název je odvozen od osvětlení stadionu, které čtyři „lízátká“ skutečně připomíná). Přesunuli jsme se tedy tam, a všechny další naše srazy pak už se konaly zase na

Samolepka označující členy klubu

KLUB FELICIA
Tuning

Jeden s účastníků srazu

Kunětické hoře. Spanilou jízdou jsme ale zakončili na zmíněném parkovišti, kde se pak konaly soutěže zručnosti: úkolem je například projet PET lahvemi vytyčenou drahou, takže jde o zručnost a šikovnost, nikoli o rychlost. V minulém roce jsme původně jednodenní sraz rozšířili o další den: vyplatí se přece udělat si s rodinou výlet z Českých Budějovic do Pardubic. Poprvé jsme dva dny pobyli v Příbrami, letos jsme byli u Holic v Čechách v pardubickém okrese. Náklady na ubytování, PHM atd. si hradí každý sám. Letos se zúčastnilo posledního srazu okolo šedesáti aut; to je zatím limit, ale do budoucna nevyklučujeme možnost jeho zvýšení, i když s masovými akcemi na

letišti se vstupným 400.- Kč a s třiceti tisíci účastníky nepočítáme. Za ty peníze totiž účastníci očekávají i nějakou zábavu, zatímco my pořádáme spíše rodinná setkání.

Je mezi Vašimi členy nějaká významná (VIP) osobnost?

Je – Lou Fanánek Hagen, který nám věnoval text naší hymny (původně to byl text k písničce Těžkého Pokondra). Máme ale i členy ze zahraničí – z Polska, Slovenska i Portugalska, Slovinska a Velké Británie.

Jaké plány máte do budoucna?

V sobotu 14. října se konal náš poslední sraz – v pořadí už devátý; program byl spíše komornější: setkali jsme se na odstavném parkovišti v Hradci Králové, kde jsme všem sdělili, co je nového na našich autech, a podělili jsme se o své zážitky z provozu. Pak následovala „spanilá jízda“; byli jsme dohodnuti s místní Policií ČR, která nám ochotně zajistila doprovod. Už dvakrát jsme takto s Policií ČR spolupracovali – a všechno perfektně klapalo. PČR nám pomohla jet po okruhu bez zastavení a přitom bez významnějšího omezení dopravy. Naší povinností bylo dodržovat Policií stanovená pravidla: všichni je ukázněně respektovali. Nejde tedy o žádné rychlostní závody, při nichž se nebere ohled na pravidla silničního provozu. Jsem zásadně proti takovým akcím, které kromě velkého nebezpečí kladou i značné nároky na práci pořadatele. To s sebou nese víc problémů nežli radosti. Při našich srazech nehrozí žádné mimořádné riziko – stát se může jen to, co se stává i v běžném životě mimo srazy...

Rád bych při této příležitosti poděkoval členům našeho sdružení za práci, kterou vykonali v zájmu společné věci, členům klubu a náhodným návštěvníkům adresy www.feliciaklub.cz za podporu v rozvíjení našeho klubu.
Lukáš Hošek (info@feliciaklub.cz)

(ed)

Snímky archiv Lukáše Hoška a členu klubu

První sraz pod Kunětickou horou